

og at overtagelsen skal ske på uændrede ansættelsesvilkår. Der var ikke tale om tjenestemænd.

Sammenslutningen af Vognmænd i Ringsted oplyste i september, at man ikke agtede at betale resultatløn til de medarbejdere, der i følge virksomhedsoverdragelsesloven kunne overgå til ansættelse hos Sammenslutningen. I protest mod dette nedlagde chaufførerne hos DSB gods arbejdet og etablerede yderligere en fysisk blokade over for terminalen.

I samme licitationsrunde overtog en anden tilbudsgiver et delområde fra DSB gods i København på samme vilkår herunder forpligtelsen til at betale resultatløn.

Som følge heraf opfordrede DSB gods advokat skriftligt Sammenslutningen til inden en kort frist at bekræfte, at man ville acceptere resultatlønnen, idet den indgående kørselskontrakt i modsat fald ville blive betragtet som misligholdt.

Sammenslutningen fulgte ikke opfordringen, og da der af hensyn til krav om lige behandling af tilbudsgiverne i 1. udbudsrunde ingen muligheder var for kompromis, besluttede DSB gods at lade kørslen i Ringsted udbyde i ny licitation. Det skete som en del af den 2. licitationsrunde, hvor kørslen for resten af DSB's terminaler blev udbudt. Dennerunde blev offentliggjort den 16. oktober 1996.

DSB gods besluttede, at resultatlønaftalen var u hensigtsmæssig for DSB gods, og da den samtidig kunne have negative påvirkninger på tilbudsinteressen fra private vognmænd, blev resultatlønaftalen opsagt af DSB gods den 22. oktober 1996 til ophør den 31. marts 1997.

I udbudsmaterialet til 2. udbudsrunde blev det oplyst, at tilbud skulle gives uden hensyntagen til resultatlønaftalen, eftersom DSB gods ville af holde udgifterne til resultatløn for de overtagne medarbejdere indtil aftalens ophør.

Efter afholdelse af 3 landsdækkende informationsmøder om udbuddet var der ved udløbet af tilbudsfristen den 12. december 1996 for 2. udbudsrunde indkommet 8 tilbud for områder under Ringsted Stykgodsterminal, fordelt på 2 tilbudsgivere.

Resultatet af den 1. udbudsrunde var, at DSB gods tabte al den udbudte kørsel. Derfor blev der både fra ledelse og medarbejdere sat ind på at gøre DSB gods mere konkurrencedygtig i 2. udbudsrunde. Ikke mindst medarbejderne i Ringsted var blevet klar over, at de skulle forbedre terminalens eget tilbud, hvis de ville beholde deres arbejdspladser i DSB gods.

I det lys kunne det konstateres, at DSB gods terminal i 2. udbudsrunde havde iværksat foranstaltninger med henblik på at effektivisere arbejdstilrettelæggelserne, bl.a. ved anderledes disponering over kørende materiel og ved en anderledes tilrettelæggelse af ud- og indkørsel af stykgods. Medarbejderne accepterede også, at de fremover selv skal betale deres frokostpause, hvilket de ikke gør i dag. Det betyder en væsentlig omkostningsreduktion pr. medarbejder, da der er tale om 30 minutter med tillæg af 50% for overtid, eller i alt 45 minutter pr. dag.

Dette gjaldt også på terminalen i Ringsted, hvor det endvidere kunne konstateres, at de samme vognmænd i andenrunde havde afgivet et højere bud end i førsterunde.

Herefter blev tilbuddene fra Ringsted Stykgodsterminal antaget.

Den 14. januar 1997 modtog DSB gods via sin advokat et voldgiftsklageskrift fra Sammenslutningen baseret på kontraktophævelsen efter 1. udbudsrunde.

Spm. nr. S 1080

Til trafikministeren (15/1 97) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan være, at man indgår en politisk aftale, hvor »det forventes, at private vognmænd får en større andel af distributionen fra godsterminalerne« og det så ender med det modsatte?»

Svar (31/1 97)

Trafikministeren (Bjørn Westh):

På det tidspunkt, hvor supplement til rammeaftalen blev indgået, havde DSB Gods udbudt ca. 10 procent af terminalernes lastbilkørsel og tabt alle de gennemførte licitationer. Det var baggrunden for at forvente, at de private vognmænd ville få en større andel af distributionen.

Når dette ikke blev tilfældet skønner DSB Gods at det skyldes, at terminalerne i 2. udbudsrunde, som omfattede resten af lastbilkørslen med stykgods incl. bl.a. Ringsted, som reaktion på resultatet af førsterunde foretog ikke ubetydelige effektiviseringer, jfr. også svar på S 1079.